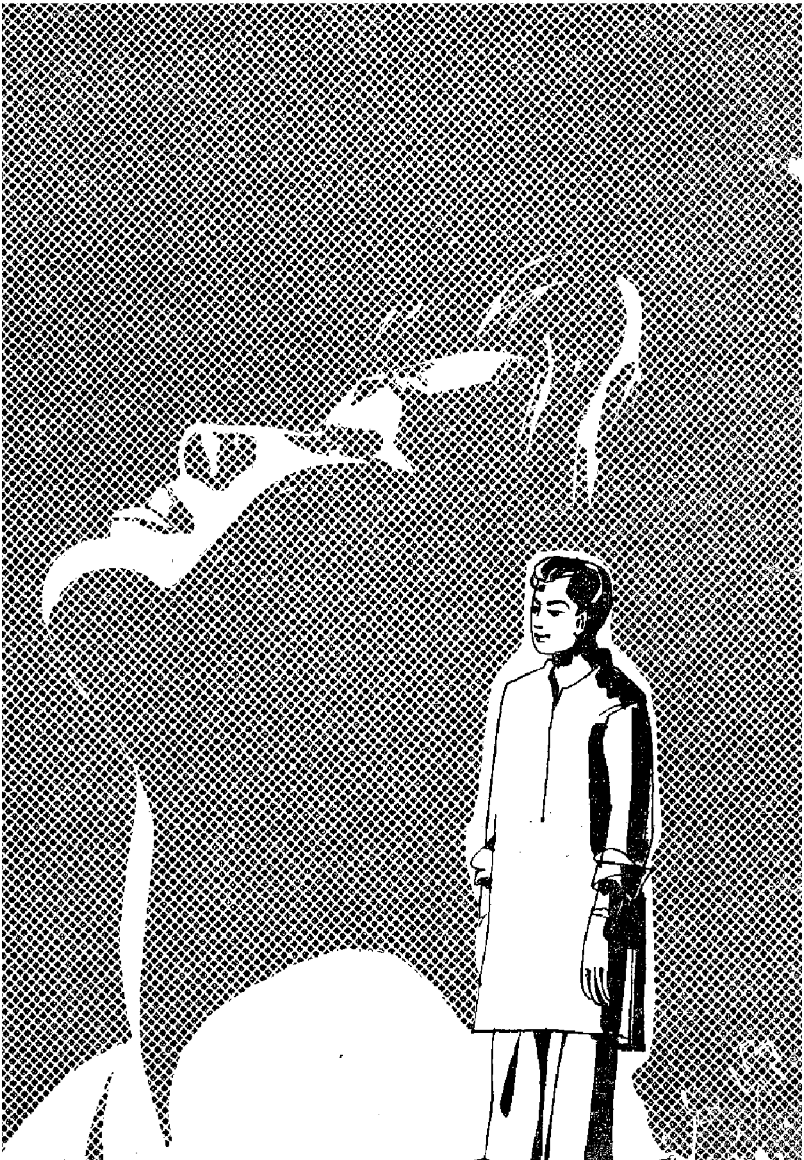

తిరుగుబోతు

జె. ఎన్. ఎస్. మూర్తి

ఇంట్లోనుంచి సత్యం వీధిలోకొచ్చాడు.

వెంటనే తలుపులు దభేలుమని మూసుకున్నాయి. అతను ఒకసారి వెను దిరిగి చూసి, నవ్వుకున్నాడు.

సత్యం నడుస్తున్నాడు.

అంతకుముందు ఇంటిలో జరిగిన సంభాషణలు అతని చెవుల్లో గింగురు మంటూనే వున్నాయి.

" నేను చెప్పింది అర్ధమయిందా సత్యం? ''

" అర్ధమయింది అన్నయ్యా! ''

" అయినా నువ్వు రాను రాను పూర్తిగా చెడిపోతున్నావు. ''

" చెడిపోయింది నేనేకదా! ''

" ఇదుగో చెబుతున్నాను. నువ్వు ఆయింటికి వెళ్ళడం మానుకోవాలి. లేదంటావా నాయింట్లో అడుగు పెట్టకు. అంతే! అష్టకష్టాలుపడి నిన్ను చదివించాను ఏంలాభం? కొంచెమయినా కృతజ్ఞతలేదు నీకు. అడిగేవాళ్లు లేరని నీ యిష్టమొచ్చినట్లు ప్రవర్తిస్తున్నావ్; బుద్ధిగా వుండమంటే మొండిగా మాట్లాడుతావు. ''

'' నువ్వు నన్ను కట్టుబాట్లో ఉంచడం సాధ్యం కాదన్నయ్యా! నాయిష్టమొచ్చినట్లు చేసుకోవడానికి నాకు స్వతంత్రముంది. ''

" అవునులే, భోగంవాళ్లింటికి పోవడానికి కూడా నీకు స్వతంత్రముంది.''

" ఎలాగైనా అనుకోవచ్చు. ''

" అందరూ నీగురించి ఏమనుకుంటున్నారో తెలుసా? ''

" తెలుసు "

" తెలిసికూడా ఇలాప్రవర్తిస్తున్నావన్నమాట? ''

సత్యం మాట్లాడలేదు. ఊరికే వాదించి ప్రయోజనం లేదనుకుని ఇంట్లో నుంచి బయటపడ్డాడు.

సత్యం రోడ్డుమీద మెల్లగా నడుస్తున్నాడు.

" అందరూ నీగురించి ఏమనుకుంటున్నారో తెలుసా? ''

సత్యంకు ఈమాట చెవుల్లో గింగురు మంటూనే వుంది.

రోడ్డుప్రక్కన నిలబడి తనవైపే చూస్తూ ఎవరో అనుకుంటున్న మాటలు అతనికి వినిపించాయి.

" అదిగో, వెళుతున్నాడు చూడండి. వాడికి ఎంత గర్వమనుకున్నారు? ''

" అలాగా ''

" బంగారంలాంటి అన్నను చంపుకు తింటున్నాడు వెధవ. ఈ వీధి చివరన పార్వతమ్మ ఇల్లు లేదూ – అక్కడికి వెళుతున్నాడిప్పుడు."

" వెళితే ఏంలెండి! పార్వతమ్మ ముసలిదయిందిగా? మునుపున్న వైభవం ఇప్పుడు లేదు. ''

" కూతురుందిగా? అందుకే."

" అదికూడా అలాంటిదేనంటారా? "

" ఎక్కడికిపోతాయిలెండి బుద్ధులు, తల్లిలానే కూతురూనూ ''

సత్యం మెల్లగా నడుస్తూనే వాళ్లను దాటి ముందుకు వెళ్లిపోయాడు. ఆకాశంలో నల్లని మేఘాలు భారంగా కదుల్తున్నయ్.

రోడ్డుప్రక్కన ప్లేగ్రౌండులో ఆడుకుంటున్న విద్యార్థుల ఆట పూర్తయింది కబుర్లు ప్రారంభమయినయ్

" అందరూ నీగురించి ఏమనుకుంటున్నారో తెలుసా? "

" తెలుసు'' అనుకున్నాడు మనసులోనే సత్యం

విద్యార్థులు మాట్లాడుకుంటున్న మాటలు అతనికి వినిపించినయ్.

" అదిగో అలా వెళుతున్నాడే హి వస్ మై ఫ్రెండ్ ''

" అలాగా ''

" అతనిప్పుడు ఎక్కడికి వెళుతున్నాడో తెలుసా? యు నో? ''

" నాకు తెలుసండీ...మీకంటే బాగా తెలుసు."

" మీరుండండీ. అతడు చెప్పనీ ... చెప్పరా శంకరం? " —

" షికారెళుతున్నాడు. "

" అదే నీకు తెలీదనేది...వీధి చివరిన ఇల్లు లేదూ? "

" ఉంది ''

" అక్కడికి. 'కమల' అని భోగందాని కూతురు ఒకామె వుంది. అక్కడికి వెళుతున్నాడు మహానుభావుడు..."

" ఐ సీ! వాట్, హి టూ యిన్ లవ్? "

" అతనంటే ఆమెకు చాలా ఇష్టం."

" అయితే అతడ్ని 'సినిక్' అని పిలుస్తారుకదా? "

" సినిక్ అయితే మాత్రం రొమాన్స్ ఉండకూడదంటారా? "

" అతనికుంటే, వాళ్లో? "

" సరిపోయింది...ఏం! ఆమె మహా పతివ్రత అనుకున్నావా? కావాలంటే నువ్వూ ఒకి ఛాన్సు చూడు "

" ఛీ ఛీ!! అవన్నీ మనకెందుకండీ...? "

" అలా చెప్పండి... హి యీజ్ డేంజరస్ టు ది సొసైటీ. "

" కాని చూడండి.. ఆమె చాలా బ్యూటిఫుల్‌గా వుంటుంది "

" మీరు చూశారా ఆమెను? ''

" అవునండీ, చూశాను ఆమెకు చాలా గర్వమండీ! "

'' ఆమె మిమ్మల్ని ఏమైనా అందా ఏమిటి? ''

" అబ్బే! "

సత్యంకు నవ్వొచ్చింది వాడికి చెప్పుదెబ్బలు పడటం తనముందే కదా జరి

"మీ నాయన నీకు ఇంటిపనులు బాగా చాతనవునని ప్రకటిస్తే నేను నమ్మి చేసుకున్నాను. ఇదేనా నీ వంట !"

గింది? అప్పుడేగా కమలకూ, తనకూ పరిచయమయింది?

సత్యం నడుస్తున్నాడు. మళ్లీ యిళ్లొచ్చాయి.

"ఇప్పటి యువకులు చెడిపోతున్నారు" అన్నాడొక ముసలాయన

"అవునులెండి." అన్నాడు మరో వృద్ధుడు.

సత్యం వాళ్లనూ దాటిపోయాడు

* * *

"సత్యంగారూ! నేను మిమ్మల్ని ప్రేమించాను."

"యు సెంటిమెంటల్ స్టఫ్"

"నాకు ఇంగ్లీషు రాదు"

"నాకు 'ప్రేమ' అనే పదానికి అర్థం తెలీదు కమలా! నన్ను ఎవరూ ప్రేమించరు. నేనుకూడా ఎవరినీ ప్రేమించను"

"ఆవేశంతో మాట్లాడుతున్నారు మీరు"

"నాన్సెన్స్!"

"అట్లయితే మీరిక్కడికి రావడంలో గల ఉద్దేశ్యం ఏమిటి?"

"ఏమిటి? ఏమిటి? ఏమిటి?"

"ఇదేమి సత్రమనుకున్నారా?"

"అట్లాని ఊళ్లోవాళ్లంతా చెప్పుకుంటున్నారు."

— కమల కళ్లు చింత నిప్పులయ్యాయి.

" మీరంత తేలికగా మాట్లాడకండి."

" నేనెప్పుడూ అంతే "

" ఊళ్లోవాళ్లు చెప్పుకునే మాటలు మీరు నమ్ముతారా? "

" నేనెందుకు నమ్ముతాను. "

" మరి..."

" ఊళ్లోవాళ్లందరూ అలా అనుకుంటున్నారు అని చెప్పాను అంతే! ఆవేళ నన్ను పిలిచావుకదూ – వాడికి చెప్పుదెబ్బలు పడ్డరోజు ... ఎందుకు పిలిచినట్లు? "

" మీరు మంచివాళ్లలా కనిపించారు. ఇంటిదాకా ఒంటరిగా రావడానికి భయమేసింది. అందుకని పిలిచాను "

" నేను నీకు అపరిచితుణ్ని. నేను మంచివాణ్నని ఎలా అనుకున్నావు? "

" మీరు అపరిచితులు కారు నాకు "

" అట్లయితే పరిచయం ఎక్కడైంది? "

ఆమెనుంచి జవాబురాలేదు.

— ఎప్పుడో ఒకరోజు ప్రేమతో మాట్లాడిన ఆమె మళ్లీ ఆసంగతే ఎత్తలేదు. అయితే తనకే ఆసంగతి మనసులో పీకుతోంది.

రోడ్డుమీద నడుస్తూ ఆలోచిస్తున్నాడు సత్యం.

కమల అప్పట్నుంచీ చాలా ముభావంగా నడచుకుంటున్నది. ఎందుకో? ఇది మొదటిసారిగా సత్యం హృదయంలో ప్రవేశించిన పురుగు. అబ్బ! మనుషులు ఎంత స్వార్థపరులు? తాము కోరింది లభించినప్పుడు దాన్ని ద్వేషించే స్వభావం కలవారు. కమలకూడా అంతేనేమో! ఇదేమిటి తన హృదయంలో ఆరాటం? ఆమెకు ఇవాళ చెప్పేస్తాను.– " నేను చాలాదూరం వెళ్లిపోతున్నాను. నువ్వు సుఖంగావుండు. " అని.

సత్యం ఆయింటి గుమ్మందగ్గరకొచ్చి నిలబడ్డాడు.

తలుపు సగం తెరచివుంది. సన్నగా దీపం వెలుగుతోంది లోపల్నుంచి ఏవో మాటలు...మధ్య మధ్యన ఏడుపు ...వేరొకధ్వని వినిపిస్తున్నాయి. సత్యం అక్కడే నిలబడిపోయాడు.

" నువ్వుండమ్మా ... ఏదో ఒకటి చెబుతుంటావు ... ఆయన ఎటువంటివారైనా అవనీ ... మూడురోజులనుండీ ఆయన రానేలేదు ... ఆయన కొంచెం మొరటుతనం అంతే! కాని మంచివారు ...లేనిపోనివన్నీ చెప్పొద్దు నువ్వు. ."

" అదిసరే కమలా! ఆయనగురించి అందరూ ఏమేమో..."

" అందరూ నీగురించి కూడా అనుకుంటున్నారు. నన్ను కూడా అంటున్నారు. వాటినంతగా మనసులో పెట్టుకుంటే అవుతుందా? "

" అయితే ఆయన యింకోసారి ఇక్కడికి రావాలికదా! " అంతలో

తలుపు 'కిర్' మంది. తల్లీ కూతుళ్లిద్దరూ వెనుదిరిగి చూశారు.

"కమలా!" సత్యం పిలిచాడు.

తల్లి లోపలికి వెళ్లిపోయింది.

''మూడు రోజులనుంచీ రాలేదు. అందుకని...''

''ఇక్కడ మీకోసం ఎవరూ ఎదురు చూస్తూ కూర్చోలేదు."

''ఇక మా అన్నయ్య యింటి ఋణం తీరిపోయింది. మంచిదేగా?"

''ఎందుకు?''

"ఇక్కడే ఉండవచ్చు."

" ఇక్కడే ఉండటానికి ఇదేమి పత్రమా? మాదేమో ఈఊరు కాదాయె."

" నేనూ అంతే "

" మీరు మగవాళ్లు. "

" నేను యిల్లు విడిచి వచ్చేశాను కమలా! "

— కమల ముఖం పైకెత్తింది.

" నేను మీయింటికి రావడం మొదలెట్టినప్పటినుంచీ. ఈ ఊళ్లో వాళ్లకు నేను లోకువై పోయాను. "

— కమల కళ్లు అశ్రుపూరితాలయినవి.

" ఎవరెవర్నో...ఆఖరికి నిన్నూ.. నొప్పించాను. "

కమల ముఖం క్రిందకు దించుకుంది

" నేను 'సినిక్' నిట డేంజరస్టు ది సొసైటీ నట ఇంకా ఏమేమో నట. "

— కమల మౌనంగా వింటోంది.

" ఈరోజు ఈఊరు విడిచి చాలా దూరం వెళ్లిపోదామని బయలుదేరాను... నీకు చెప్పిపోదామని వచ్చాను "

— కమల శరీరం వణికింది, పెదవులు కంపించాయి

" నేను ఎవరినీ ప్రేమించలేదు... ఎవరినుండీ ప్రేమను ఆశించ లేదు కమలా! అందుకే నేను 'సినిక్'. ఎవరినీ లక్ష్యపెట్టలేదు "

— కమల గోడకానుకుంది

" ప్రేమ ఎవరి జీవితానికైనా అవసరమని నాకనిపించనేలేదు ఎన్నడూ... కాని..."

" అయితే ఈరోజు..." ఏమిటో ఆశ, ఏమిటో కోరిక అతని మాటలలో వ్యక్తమయింది

" ఈ రోజు ... ఆఁ! ... ఇప్పుడిప్పుడు అది చాలా అవసరమనిపిస్తోంది... నేను ఒక విధంగా ఎండలో తిరిగి తిరిగి అలసిపోయి వచ్చినవాణ్ని కమలా ! ... నీడలో సేదతీర్చుకోవాలి "

" ఊఁ...పోనీలే!... కోరుకున్నదంతా లభిస్తుందా? "

" మీరు ఎవరిని ప్రేమించారు? " అన్ని ఆశలనూ కళ్లల్లో ఇముడ్చుకుని అతనివైపు సూటిగా చూస్తూ ప్రశ్నించింది.

" నిన్ను " మెల్లగా చెప్పాడు సత్యం.

అంతవరకు బిగబట్టిన ఏడ్పు కట్టలు త్రెంచుకుని వచ్చింది, కమలకు. ★

సినిమా క్విజ్ - జవాబులు

1 చిరంజీవులు 2. జీవితం